

Sygn. akt IV K 1123/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zając

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2016 roku sprawy

R. P.

urodz. (...) w S., córki W. i D. z domu P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 8 grudnia 2015 roku w S. przy ul. (...) znieważyla funkcjonariusza Policji starszego posterunkowego P. K. oraz strażnika Gminy K. specjalistę P. W. (1), używając wobec nich słów wulgarnych oraz powszechnie uznanych za obelżywe, ponad to naruszyła ich nietykalność cielesną poprzez plucie, wyszarpywanie się, kopanie, gryzienie podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, zmuszając ich do zaniechania prawnej czynności służbowej jaką było doprowadzenie w celu wytrzeźwienia do Miejskiej Izby Wytrzeźwień w S.,

tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje R. P. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za ten czyn na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k., art. 34 § 1 i 1a pkt 1 i 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 6 k.k., art. 35 § 1 k.k. wymierza oskarżonej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie oraz obowiązku poddania się terapii uzależnień.

II. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 120 (stu dwudziestu) złotych.

Sygn. akt IV K 1123/15

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie art. 424 § 3 k.p.k., wobec wniosku prokuratora o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, ograniczył jego zakres do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

R. P. w dniu 8 grudnia 2015 roku w S., po doprowadzeniu jej przez funkcjonariuszy Policji P. K. i straży gminnej gminy K. P. W. (1) do Miejskiej Izby Wytrzeźwień przy ul. (...), w celu wytrzeźwienia, usiłowała się oddalić. Gdy została ponownie zatrzymana, zaczęła się szarpać się, wymachiwać rękoma, kopać i gryźć mężczyzn oraz pluć na nich. Jednocześnie określała ich zwrotami pogardliwymi, wulgarnymi.

R. P. ma 21 lat. Jest panną. Nie posiada dzieci. Legitymuje się wykształceniem gimnazjalnym. Uczęszcza do liceum (...). Mieszka z babcią i bratem. Utrzymuje się ze świadczeń rentowych w wysokości 637 złotych. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Nie była karana sądownie.

Oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona występkę z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Używając przemocy, polegającej m.in. na kopaniu pokrzywdzonych, usiłowała zmusić funkcjonariuszy publicznych do zaniechania zatrzymania jej, a więc czynności, do której byli uprawnieni zgodnie z treścią art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji. Zastosowanie przez R. P. siły fizycznej wobec P. K. i P. W. (2) a także ich oplucie i gryzienie stanowiło naruszenie nietykalności cielesnej. Oskarżona słowami wypowiedzianymi na temat obu mężczyzn, okazała im pogardę, co skutkowało naruszeniem ich godność osobistej. Wobec podjęcia tych zachowań w krótkich odstępach czasu, niemal jednocześnie, z zamiarem uniemożliwienia zatrzymania jej w izbie wytrzeźwień, Sąd zakwalifikował je jako elementy czynu ciągłego, w rozumieniu art. 12 k.k.

W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. R. P. w czasie popełnienia występkę nie miała z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej lub stopniu znacznym ograniczonej zdolności jego rozumienia lub pokierowania swoim postępowaniem. Stwierdzone u niej uzależnienie pozostawało bez wpływu na poziom poczytalności. Zachowanie oskarżonej charakteryzuje społeczna szkodliwość, która przekracza stopień znikomy. Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał R. P. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu.

Uwzględnił również wniosek prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżoną kary i innych środków, ponieważ okoliczności popełnienia przestępstwa i jej wina nie budziły wątpliwości, a R. P. nie złożyła oświadczeń dowodowych, które byłyby sprzeczne z dokonanym ustaleniami. Przy wymiarze sankcji miał na uwadze z jednej strony wyczerpanie znamion trzech przepisów ustawy i działanie pod wpływem alkoholu, z drugiej zaś jej młody wiek. Jako okoliczności łagodzące potraktowano niekaralność sądową sprawczyni oraz kontynuowanie przez nią nauki w liceum.

Przywołane okoliczności pozwoliły na zastosowanie art. 37a k.k. Na jego podstawie orzeczono karę ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie oraz obowiązku poddania się terapii uzależnień. W ocenie Sądu, zważywszy na fakt, iż dotychczas R. P. nie naruszała obowiązującego porządku prawnego, a obecnie kontynuując naukę, co pozwala uznać jej zachowania za incydentalne, zastosowana sankcja pozwoli na osiągnięcie celów postępowania.

Konsekwencją uznania oskarżonej za winną popełnienia zarzucanego czynu stało się obciążenie jej kosztami procesu. Ich wysokość uzasadnia przekonanie o zdolności uiszczenia należności bez uszczerbku dla utrzymania oskarżonej, zważywszy w szczególności na zdolność do podjęcia pracy zarobkowej w celu zgromadzenia niezbędnych środków finansowych.